

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4590/2019
21.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Немања Ковачевић адвокат из ..., против тужених Града Београда и Предшколске установе „ББ“ чији је заједнички законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8653/17 од 03.10.2017. године, у седници већа одржаној 21.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8653/17 од 03.10.2017. године – става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8653/17 од 03.10.2017. године – става првог изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11559/16 од 29.03.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па су обавезани тужени да јој солидарно за малолетног ВВ исплате појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом, ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавезу солидарно тужени да јој исплате појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке, са траженом законском затезном каматом, а ставом трећим изреке су обавезани тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 51.400,00 динара са законском затезном каматом на износ од 47.600,00 динара почев од дана наступања извршности одлуке па до исплате.

Виши суд у Београду је пресудом Гж 8653/17 од 03.10.2017. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужених и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, а ставом другим изреке је укинуо првостепену

пресуду у ставу другом и трећем изреке и предмет је у том делу вратио истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14 – у даљем тексту: ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да тужиљи солидарно исплате досуђени износ на име накнаде штете, у висини разлике између плаћеног и прописаног износа накнаде за боравак тужиљиног детета у предшколској установи – вртићу, у спорном периоду. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе јер се ревизијом ни не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Одлука која се побија не одступа од правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења одржаној 09.02.2016. године.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је 26.04.2016. године Првом основном суду у Београду, а вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Обзиром да у поступцима у споровима мале вредности није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Одлука о захтеву за накнаду трошкова по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чл. 153. ст. 1. и 165. ст. 1. ЗПП, према успеху ревидената у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић